

ת"פ 26792/04/16 - מדינת ישראל נגד שלמה קסוס

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 26792-04-16 מדינת ישראל נ' קסוס
בפני כבוד השופט דניאל פיש
מאשימה נגד
נאשם
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד מפרקליטות מחוז חיפה - פלילי
שלמה קסוס ע"י ב"כ עו"ד יאיר נדשי

גזר דין

1. הנאשם, שלמה קיסוס, הודה לאחר ניהול חלקי של שלב ההוכחות בביצוע עבירות של אחזקת סם מסוכן שלא כדין שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] + סעיף 29 לפקודת העונשין ואחזקת סם מסוכן שלא כדין לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) + (ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים.
2. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, ביום 15.5.15 שכר הנאשם וילה בבנימינה (יצוין שבאותה תקופה הוא החזיק בשכירות בדירה אחרת באור עקיבא). ביום 29.3.16 הנאשם החזיק ביחד עם אחר בוילה סמים מסוכנים כדלקמן:
143 שתילי צמח קנבוס במשקל כולל 60.32 קילוגרם נטו כאשר הצמחים הוחזקו בעציצים ואדניות בשלושה חדרים נפרדים; קוקאין במשקל כולל 209.88 גרם נטו, בשלוש שקיות נפרדות עטופות יחד; קוקאין בשקית ניילון פתוחה במשקל כולל 2.0476 גרם נטו - לשימוש עצמי; כן החזיק הנאשם בדירה באור עקיבא בנייר מקופל קוקאין במשקל של 0.1224 גרם נטו לשימוש עצמי. כמו כן החזיק ברכבו קוקאין במשקל של 0.6721 גרם נטו.
3. במעשיו, החזיק הנאשם סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 209.88 גרם נטו שלא לצריכה עצמית, סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 2.8421 גרם נטו לשימוש עצמי וסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 60.32 גרם נטו שלא לצריכתו העצמית.
4. לאחר שהתנהל חלק ניכר משלב ההוכחות הודה הנאשם במסגרת כתב האישום המתוקן כאשר ההסדר לא כלל הסדר בנוגע לעונש. בטיעונים לעונש העידה אחותו של הנאשם בקשר להתמכרות ארוכת השנים להימורים והניסיונות הכושלים של משפחתו לסייע לו להגמל מכך.

טיעוני המדינה לעניין העונש

5. המדינה ציינה שאין לנאשם הרשעות קודמות והוא היה עצור בין התאריכים 29.3.16 עד 15.6.16. המדינה ציינה כי העונש המירבי בגין עבירות סמים שלא לצריכה עצמית עומד על 20 שנות מאסר. המדינה טענה שיש להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס כספי וחילוט

כסף מזומן בסך 26,200 ₪ לטובת קרן החילוט. הודגשה חומרת עבירות הסמים ונזקיהם והפגיעה הקשה של הסמים במעגלי החברה הנרחבים. עוד הודגש הקושי בגילוי עבירות סמים והצורך להטיל עונשים מהותיים בשל כך (ע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' גולן שמאי; ע"פ 7070/03 עליאן זניד נ' מדינת ישראל). באשר לקביעת מתחם הענישה נטען שהערך החברתי שנפגע הוא החובה להגן על בריאותו ושלומו הפיזי והנפשי של הציבור כמו גם על רכושו. המדינה ביקשה לקחת בחשבון לחומרא את הנסיבות הבאות:

הכמות הגדולה של סם הקוקאין וסם הקנבוס שנתפסו. העובדה שהנאשם החזיק 2 סוגי סמים מסוכנים בכמויות מסחריות. נטען שעל אף שהנאשם הואשם בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית ולא בסחר העונש המירבי לשתי עבירות זהה. לעניין אחזקת שתילי הקנבוס, אמנם לא יוחסה לנאשם עבירה של גידול וייצור סמים, אולם נטען שיש לראות באופן אחזקת הסמים נסיבה נוספת לחומרא, שהרי הנאשם החזיק למעשה משתלה של הסמים.

באשר למדיניות הענישה צוינו המקרים הבאים:

בע"פ 8820/14 זוהר שחר נ' מדינת ישראל הורשע המערער על פי הודאתו באחזקת חשיש במשקל כולל של 3.74 גרם וקוקאין במשקל כולל של 112 גרם. בית המשפט העליון קבע שרמת הענישה צריכה לנוע בין 3-5 שנות מאסר ונגזרו על המערער 3 שנות מאסר.

בע"פ 1313/14 ג'מאל בהטיני נ' מדינת ישראל (9.6.2015) המערער הורשע באחזקת קוקאין במשקל 50 גרם והושתו עליו 42 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

בע"פ 2173/16 הישאם אבו צעלוק נ' מדינת ישראל (3.11.16) הורשע המערער על פי הודאתו בביצוע עבירה של סחר בסם מסוכן כאשר מכר לסוכן משטרתי 50 גרם קוקאין ונידון ל- 48 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 5374/12 שלמה אברג'יל נ' מדינת ישראל (9.1.13) הורשע המערער על פי הודאתו באחזקת קוקאין במשקל 43 גרם ונידון ל- 36 חודשי מאסר בפועל. ערעורו על חומרת העונש נדחה.

בע"פ 810/11 רועי שודבורגר נ' מדינת ישראל (19.5.11) נדחה ערעורו של נאשם שנידון ל- 36 חודשי מאסר בפועל לאחר שהורשע על פי הודאתו באחזקת הרואין במשקל 59 גרם.

בע"פ 1932/15 פיליפ בן סעדון נ' מדינת ישראל (17.4.16) הורשע המערער על פי הודאתו באחזקת 20 גרם קוקאין, 446 כדורי אקסטזי ו- 400 גרם חשיש. הערכאה הדיונית גזרה עליו 42 חודשי מאסר בפועל. ערעורו בבית המשפט העליון על חומרת העונש נדחה ונקבע שרמת הענישה שנקבעה בפסקי דין בגין עבירות כגון דא נעה בין 3-5 שנות מאסר.

בע"פ 5337/09 מאיר בן דוד נ' מדינת ישראל (25.12.06) נדחה ערעורו של המערער שהורשע באחזקת קוקאין במשקל של 377 גרם ונגזרו עליו 5 שנות מאסר.

באשר לרמות הענישה בגין אחזקת שתילי קנבוס צוינו המקרים הבאים בהם נגזרו בין 36-8 חודשי מאסר: רע"פ 1787/15 אדי עמר נ' מדינת ישראל (24.3.15); רע"פ 7005/14 עידן דגן נ' מדינת ישראל (30.11.14); עפ"ג 46572-03-15 מדינת ישראל נ' חנוך זרובסקי (1.6.15); ע"פ 8988/16 אשר בן סימון נ' מדינת ישראל (1.3.17); במקרה האחרון שהוא הדומה ביותר למקרה דנן הקים

הנאשם מעבדת גידול ונתפסו בה 282 שתילים במשקל כולל של 87 קילוגרם. הוא הורשע בגידול, אספקה, וגניבת חשמל ונקבע מתחם ענישה שבין 24-48 חודשי מאסר בפועל והוטלו עליו 3 שנות מאסר בפועל וקנס בסך 40 אלף ₪.

המדינה טענה כי במקרה דנן בצירוף המצטבר של רמות הענישה לשני סוגי הסמים ובדגש על הכמויות הגדולות של כל אחד מהם, מתחם הענישה נמצא בין 4-6 שנות מאסר בפועל. באשר להטלת העונש בתוך המתחם צוינו השיקולים של הרתעת הרבים ועיתוי ההודאה שניתנה בשלב מאוחר יחסית בהליך. כמו כן, נטען שעלה מתוך התסקיר שהנאשם מכור להימורים מזה שנים ארוכות ועושה גם שימוש בסמים לצריכה עצמית. צוין שהוא יצר קשרים עם גורמי שוליים וגורמים עברייניים. צוין שהתסקיר העלה אי בהירות באשר ליכולתו של הנאשם לשתף פעולה עם גורמי טיפול לאורך זמן. המדינה ביקשה שלא לקבל את המלצת שירות המבחן ונטען שהשיקול העיקרי על פי הפסיקה אינו שיקומו של העבריין אלא הצורך המובהק במתן עונש מרתיע (רע"פ 3446/07 מחמד מכאווי נ' מדינת ישראל) המדינה הבהירה שהיא מבקשת שיוטל קנס כבד לצד העונשים האחרים וכי הנאשם יוכרז כסוחר סמים. בדיון טען ב"כ המדינה שמדובר באדם הסובל מהתמכרות ארוכת שנים להימורים שלא הצליח עד כה להיגמל למרות ניסיונות שנעשו. נטען כי באשר לאפיק שיקומי כתחליף לענישה חשוב ביותר המניע ומוטיביציה לטיפול. נטען כי במקרה דנן המניע היחיד היה האפשרות להמשיך להימנע מהמשך המעצר ובעתיד בנשיאה בעונש. נטען עוד לא ברור מדוע הופסק הטיפול בקהילה ושהדבר מטיל ספק ביכולתו של הנאשם להתמיד בהליך שיקומי. נטען עוד ששירות המבחן לא סיפק תשובה ברורה באשר לסיכוי הנאשם להשתקם.

טיעונים מטעם הנאשם

6. הסניגור תיאר היכרותו עם הנאשם וכי הנאשם תיאר בפניו שנקלע למצב קשה נוכח חובות בשוק האפור ואיומים עליו ועל משפחתו שבעקבות כך הוא נאלץ לעבור את העבירות שבכתב האישום. הסניגור המשיך ותיאר את תהליך השיקום שהחל עוד בשלב המעצר במסגרת ההחלטה שניתנה ביום 9.6.16. תואר שהנאשם נקלט בקהילת 'הדרך', עבר מספר שלבים של טיפול, שלוו בקשיים כאשר לאחר 6 חודשים הוא הושהה מהקהילה על מנת שישקול את דרכו. לאחר מכן הוא הוחזר לקהילה אך לא הצליח להשתלב מחדש בטיפול ונשלח למעצר בית בבית אחיו. לאחר מכן נקבע מתווה טיפולי במרכז יום שנמשך עד היום. נטען שהנאשם הביע מוטיביציה גבוהה לערוך שינוי באורחות חייו ולקח אחריות על מעשיו. נטען שעולה באופן ברור שהתנהגותו הפסולה של הנאשם מונעת על ידי בעיית ההתמכרות להימורים. נטען שמשפחתו של הנאשם מגויסת לסייע לו וששיקומו עולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי הרחב. נטען שהנאשם עבר דרך משמעותית מאז ששוחרר ממעצרו ועד היום וכי יש להמשיך בנתיב זה.

באשר לשיקולים של שיקום על פני ענישה, הוזכר ע"פ 1399/91 רוני ליבוביץ נ' מדינת ישראל (24.1.93) ודו"ח ועדת דורנר ונטען שנקבע שם שעונשי מאסר חמורים אינם גורמים להרתעה ואף מעלים את הסיכוי שהעבריין ישוב לביצוע עבירות לאחר שחרורו. נטען שהועדה מצאה ששיקום מחוץ לכלא זול ויעיל בהרבה מהחזקת אדם בכלא. הסנגור אזכר בנוסף את סעיף 40ד' (א) לחוק העונשין, המאפשר לסטות ממתחם הענישה בשל סיכויי שיקום. הסנגור טען שהמקרה הנוכחי נופל בגדר המקרים בהם יש להעדיף שיקולי שיקום על פני שיקולי ענישה לאור גילו המבוגר (נכתב בטעות צעיר)

של הנאשם, העדר עבר פלילי, התיקון המשמעותי בכתב האישום והמלצת שירות המבחן. נטען שקיים סיכוי של ממש לשיקום הנאשם ושיש להעדיף את המלצת שירות המבחן כגוף מקצועי המייעץ לבית המשפט.

עוד צוין כי התבררו עוד מספר נתונים במהלך ניהול ההליך שמחזקות את עמדת הנאשם: שתשלומים עבור השכרת הוילה נעשו באמצעות שיקים השייכים לאדם אחר הקשור לעבריינים, נטען שלא בכדי הנאשם לא הואשם בעבירות של גידול, ייצור והכנת סמים מסוכנים כפי שמקובל בתיקי הקמת מעבדות, נטען שהנאשם הודה באישום זה עוד בשלב מוקדם של ניהול ההליך ויכל להודות רק כשתוקן כתב האישום וצוין בו המעורבות של האחר בהשכרת הוילה. כך נטען שהנאשם זכאי להינות מהקלה בעונשו כמי שהודה בכתב האישום.

באשר למתחם הענישה טען הסנגור שהוא מודע לכך שהעונש המקובל בעבירות סמים הינו מאסר בפועל אך חזר וטען כי במקרה דנן צריכים לגבור שיקולי שיקום ובמקרה זה באמצעות פקודת המבחן (ע"פ 37872-12-14 אור בן חיים נ' מדינת ישראל). נטען כי במקרה דנן אין להטיל עונש שיוריד לטמיון הליך השיקום בו החל כבר הנאשם. על כן ביקש הסנגור לקבל את המלצת שירות המבחן .

בדיון הדגיש הסנגור שחומרת העבירה אינה מהווה מחסום בפני נקיטה בהליך שיקום ונטען שלראשונה מזה שנים רבות קיים סיכוי אמיתי שהנאשם ישתקם. נטען שמשפחתו מגויסת לסייע לו. באשר לפליטתו מקהילת 'הדרך' נטען כי יש לזקוף לזכותו את העובדה ששרד שם חצי שנה ושנמצאה מאז מסגרת חלופית מתאימה.

דברי הנאשם

7. הנאשם הודה ששנים רבות הוא סובל מבעיית הימורים ושמשך השנים לא היה לו רצון של שינוי של ממש בניגוד לעמדתו היום. הוא טען שהשהייה במעצר במשך חודשים היוותה עבורו גורם מרתיע ומציב גבולות. באשר לטיפול בקהילת 'הדרך' טען הנאשם שהעובדה שהוא מכור להימורים ולא לסמים גרם לקשיים מסוימים באופן הטיפול בו בקהילה, אך למרות זאת התקדם רבות שם. הנאשם טען שהוא בשל לשינוי מהותי בחיים, שהוא רוכש כלים להתמודד עימם וטען שוב שהוא לוקח אחריות על מה שהוא עשה. משום מה, בסוף דבריו הוא ראה לנכון לבקר פגמים שהיו לטעמו בכתב האישום.

תסקירי שירות המבחן

8. בעניינו של הנאשם ניתנו מספר תסקירים. בתסקיר מיום 23.4.17 - תואר הרקע האישי של הנאשם: כי הוא בעל השכלה תיכונית ותואר ראשון להנדסאות חשמל ושהוא שירת שירות צבאי מלא ולאחר מכן השתלב במעגל התעסוקה.

משך שנים רבות הוא עבד בתפקיד של חשמלאי ואיש אחזקה. הוא היה נשוי והתגרש ויש לו 2 בנים הנמצאים במשמורת האם. כיום הוא מנהל קשר זוגי יציב. משפחת מוצאו נורמטיבית והנאשם היחיד שהסתבך בפלילים. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן את התמכרותו להימורים במשך השנים. במסגרת התסקיר תוארה העברתו לקהילת 'הדרך' ביוני 2016 ושהייתו שם בדצמבר 2016 שאז הופסק הטיפול על רקע הפרעת כללי המסגרת בקהילה. תואר שמחודש ינואר הנאשם הופנה לטיפול בהתמכרויות בחדרה כתוכנית חלופית והשתלב שם בהצלחה והמשיך בטיפול שם. באותו תסקיר הומלץ על דחיית סיום ההליך ב- 3 חודשים. בהחלטה מיום 10.5.17 התקבלה המלצה באופן חלקי

והדין נדחה לעוד תקופה של כחודשיים והוגש תסקיר משלים ביום 29.6.17.

בתסקיר המשלים תואר כי בדווח אחרון שהתקבל מהעו"ס מהיחידה לטיפול בהתמכרויות בחדרה מסוף יוני 2017 עולה שהנאשם שולב בהצלחה במסגרת טיפולים במשך 3 ימים בשבוע ושהוא משתף פעולה עם המתווה הטיפולי באופן מלא. הוא צפוי לסיים את הטיפול בחודש ינואר 2018 שלאחריו ימשיך בהליך טיפולי. צוין שייתכן שמועד סיום הטיפול יוקדם, בכפוף להתקדמות הנאשם בהליך. באשר לפליטתו מהמסגרת הקודמת צוין שהנאשם התקשה לשתף פעולה עם התוכנית הטיפולית. צוין כי עלה חשש להעדר שינוי של ממש בדפוסי חשיבתו והתנהגותו וחוסר כנות בטיפול עקב קשייו להכיר בעומקה של בעיית התמכרותו.

בשקלול כל הנתונים המליץ שירות המבחן להעמיד את הנאשם במבחן במשך 18 חודשים בהם ימשיך בתהליך הטיפולים במרכז היום למכורים במקביל להליך הטיפולי שהוא עובר במרכז להתמכרויות בחדרה, הכל תחת פיקוח שירות המבחן. צוין כי במידה ותחול נסיגה בתפקודו או שיתוף הפעולה מצידו, שירות המבחן יפעל לקיום דיון מחודש בעניינו.

כמו כן המליץ שירות המבחן שיוטל עונש מאסר על תנאי. שירות המבחן לא המליץ על הטלת עונש קונקרטי, לרבות בדרך של עבודות שירות על מנת לא להביא לנשירתו במסגרת מרכז היום.

דין

9. הערכים המוגנים שנפגעו הם ההגנה על הציבור מפני נגע הסמים ובעקיפין ההגנה על בריאות הציבור והרכוש. מדובר בעבירות חמורות שמתחם הענישה בינם עומד על תקופה של 3-5 שנות מאסר בפועל, כפי שעולה ממדיניות הענישה בפסקי הדין שאוזכרו לעיל. כזכור מבין העבירות, החמורה ביותר הינה החזקת כמות של מעל 200 גרם קוקאין ואליה מצטרפת החזקת כמות גדולה של סם (צמחים) מסוג קנבוס. אמנם מדובר בעבירת החזקה בלבד ברם אין ספק שמעשי הנאשם היוו חלק ממערך הנחוך לצורך סחר בלתי חוקי בסמים. בנסיבות אין ספק כי מדובר בעבירות המהוות אירוע מאוחד. למעשה, הסניגור לא חלק על מתחם הענישה, אלא טען כי יש להעדיף שיקולי שיקום על פני שיקולי ענישה במקרה הקונקרטי.

10. על פי סעיף 40ד. לחוק העונשין, במידה שנמצא שנאשם השתקם, או שיש סיכוי של ממש שישתקם, ניתן לחרוג ממתחם הענישה ההולם ולהעדיף את שיקומו. במקרה דנן ניתנה לנאשם הזדמנות לנקוט הליך שיקומי במהלך ניהול ההליך כאשר בעקבות החלטה שניתנה ביום 9.6.16 במסגרת הליכי המעצר הוחלט להעבירו לטיפול אינטנסיבי בבעיית התמכרותו להימורים במסגרת קהילת 'הדרך'. הנאשם שהה בקהילה משך מספר חודשים ואולם, ביום 18.12.16 הוחלט על הפסקת הטיפול בו בקהילה לאלתר על רקע קשייו להתגייס לטיפול, התנהלות רגרסיבית והפרת כללי המסגרת על ידו. בהמשך נמצא טיפול חלופי והוא השתלב בו. בתסקיר המשלים צוין שהטיפול בקהילה נפסק טרם השלמתו וצוין בין היתר שהסיבות לכך היו קשיים מצידו "לשתף פעולה עם התכנית הטיפולית ופער בין הצהרותיו בין גורמי הטיפול לבין התנהגותו שעשוי להעיד על העדר שינוי של ממש בדפוסי חשיבותו והתנהגותו וכמו גם חוסר כנות בטיפול וכן עקב קשייו להכיר בבעיית התמכרותו". הטיפול החלופי הינו במרכז יום ומתקיים רק משך 3 ימים בשבוע והינו פחות אינטנסיבי בהרבה מאשר החלופה הראשונית.

11. מהתיאור שסופק על ידי שירות המבחן, ההסברים שניתנו על ידי הסניגור והסברים נוספים שניתנו על ידי הנאשם עצמו לא שוכנעתי שהנאשם מגויס באופן מלא לטיפול. נראה שהוא לא הצליח לגייס את הכוחות הדרושים כדי לעמוד בתנאים של קהילת הדרך ואין אני נותן אמון בכך שיצליח בחלופה הנוספת ולא מצאתי נימוקים בתסקיר המשלים המובילים למסקנה אחרת. לדעתי עיקר המוטיבציה של הנאשם להמשיך בטיפול נובע לא משינוי פנימי אלא מרצון להמנע מתקופת מאסר משמעותית. יוער כי גם בעבר, לפני מספר שנים, ניסה הנאשם לטפל בהתמכרותו אך הניסיון לא הצליח.

עוד יוער כי בדבריו בפני בית המשפט ראה הנאשם, משום מה, לנכון להטיח מיוזמתו דברי ביקורת בנוגע לאיכות כתב האישום, למרות שהוא כבר הודה. מצטיירת בפניי תמונה של אדם שלמרות התגייסות משפחתו - כל אחיו ואחיותיו תומכים בו וחלק ניכר מהם הופיעו בדיון האחרון שהתקיים בבית המשפט - ולמרות ההזדמנות החריגה שניתנה על ידי בית המשפט שדן בהליכי המעצר, אין הוא מצליח לגייס את הכוחות הדרושים כדי להתמודד עם התמכרותו. התרשמתי כי הוא רואה את עצמו כקרוב של התמכרותו ואינו מקבל אחריות אמיתית על מעשיו.

מסקנתי מהדברים שנאמרו בדיון, בתסקיר ובתסקיר המשלים, הינה כי אין הנאשם נכנס בגדר תנאי הסף שבסעיף 40ד' לחוק העונשין. כך, אין מקום במקרה זה להעדיף שיקולי שיקום על פני שיקולי ענישה.

12. באשר לעבירות עצמן, ברור שקדם תכנון לביצוע העבירות. חלקו של הנאשם לא היה בלעדי וצוין בכתב האישום שאדם אחר עמד מאחורי המעשים שבוצעו. עם זאת, הנאשם מילא תפקיד חיוני בהחזקת הסמים וספק אם ניתן היה לבצע את העבירה בלעדיו. כך הוא היווה חוליה חיונית בביצוע העבירות. כידוע, עבירות סמים מביאות נזק גדול לחברה. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות היו פסולות, גם אם נבעו באופן עקיף מהתמכרותו להימורים. הנאשם ידע את שעשה והיה ער גם לפסול במעשיו.

13. הנאשם אמנם הודה בעבירות שבכתב האישום המתוקן ואולם דבר זה אירע בשלב מאוחר מאד של ההליך, לאחר שנשמעו מרבית עדי התביעה. בנסיבות, אין מקום לזקוף לנאשם חסכון במשאבי שיפוט.

14. מכל האמור הגעתי למסקנה כי יש להטיל על הנאשם עונשים כדלקמן:

42 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצר מיום 29.3.16 עד 15.6.16. הנאשם יתייצב למאסרו בבית מעצר קישון עד ליום 20.9.17 בשעה 10:00, או על פי החלטת ש"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנידון לתאם את הכניסה למאסר, כולל אפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של ש"ס, טלפון 08-9787377, 08-9787336. התנאים המגבילים החלים על הנאשם ימשיכו לחול עד למועד זה.

9 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם עובר עבירת

סמים מסוג פשע.

קנס בסך 10,000 ₪ לתשלום עד ליום 31.12.17

הסכום בסך 22,600 ש"ח יחולט.

הנאשם מוכרז כסוחר סמים.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח אב תשע"ז, 20 אוגוסט 2017, בנוכחות הצדדים.